

לופטניה

מדור אולימפי מאת לוטם פרידלנד

ההולכים סביב הקיבוץ

תופעת ההולכים סביב הקיבוץ מאפיינת יותר מכל את הקיבוץ המתחדש. האם שמתם לב שכל הקיבוצים בארץ בנויים בצורה מעגלית? שהרי אם לא כך היתה התנועה הקיבוצית מאבדת 30% מתושביה בשנה אחת בלבד. התנועה המעגלית מבטיחה לתנועה הקיבוצית את חזרתו של ההולך הקיבוצי אל ביתו ומסלול חייו. מצד אחד מקבל ההולך תחושה של התקדמות אך מן הצד השני הוא חוזר בסוף תמיד לאותו מקום. זה הוא אם כן פרדוקס קיבוצי קלאסי.

החלטתי לבדוק את תופעת ההליכה, על כל מאפייניה ומרכיביה השונים. למזלי נוצרו התנאים המתאימים שאפשרו לי לבצע מחקר מעמיק ויסודי המשלב עבודת שטח וידע תיאורטי. ממש במקרה ממוקם אולפן העריכה שלי בקצה הדרומי של נגבה ומשקיף על קטע כביש מהותי המשמש את ההלכנים. על כן ערכתי בחצי השנה האחרונה תצפיות רבות אשר שימשו אותי במחקר שלי אודות "הולכים סובבי קיבוץ - השלכות ומטרות". השלב הראשון במחקר היה איסוף הנתונים. שלב זה הינו מהותי ובעל חשיבות עליונה לגבי חקר התופעה. ידוע שבמחקר, כמו גם בהליכה - אין קיצורי דרך! הנתונים המרכזיים שמדדתי ואספתי הינם: מהירות ההליכה, סגנון ההליכה, שעת ההליכה, מספר דקות להקפה אחת, מספר הקפות רציף, סל"ד (סיבובים לדקה) ועוד. כמו כן נרשמו שמות כל ההולכים הקבועים ובני משפחתם.

להלן עיקרי הממצאים ורשימת שיאני נגבה:

רוב האנשים מעדיפים ללכת בשעות 18:30 - 16:00 בערב מכיוון שמזג האוויר נעים ונוח. אבל יש את הקיצוניים המעדיפים דווקא ללכת מוקדם בבוקר לפני העבודה. מכיוון שאני עדיין ער בשעות אלו של הבוקר הצלחתי לבצע תצפיות ומדידות מהן עולה כי בשיא "ההליכה המוקדמת ביותר" מחזיק **אריה גרץ** שנצפה הולך בשעה 5:03 לפנות בוקר (היה עדיין חושך!). במקום השני נמצאים במשותף **אהרלה קאופמן** ו**דומיניק שניידר** (הולכים יחד). הם נצפו הולכים בשעה 5:17. במקום השלישי נמצאת אוולין צביאלי שנצפתה הולכת בשעה 6:10 בבוקר. הולכי בוקר נוספים הינם: אילן גורן, תרזה תור, אבי לברן, יואלי ברקאי, לבנה לובראני, אביגיל לוי ובעיקר **דרורה אפשטיין** שמחזיקה בשיא האולימפי של "ההקפה המהירה ביותר" עם זמן פנטסטי של 15.5 דקות לסיבוב! יצוין שהשיא נמדד בשעה 6:19 בבוקר כשתנועת הרכבים הינה מזערית ועוצמת הרוח מוגברת. עם זאת חשוב להדגיש שמהירות הרוח הגבית היתה לפי התקן ולכן השיא אושר ע"י ועדת השיאים.

שיא חשוב נוסף הוא "מספר ההליכות בשבוע" שמוענק בקלות ללריסה ולכל **משפחת סטרוסלסקי**. משפחה זו הולכת על בסיס יומי בקבוצה המכילה 2 עד 5 פריטים. נמצא כי הם הולכים בכל יום ובכל מזג אוויר, לרבות ימים גשומים וקרים. משפחות נוספות אשר נצפו הולכות הן: משפחת שומר, משפחת מלי, משפחת וילן (אבו ונעמי) משפחת שילקרנט ומשפחות נוספות. ישנם כמובן שיאים נוספים כמו "מהירות ההליכה הממוצעת" וגם "שיא הליכה אירובית - חצי מקצועית". כאן המקום להדגיש את ההבדל בין הליכה לבין צעידה. האמת שאין הבדל משמעותי אז אפשר להתקדם הלאה לנושאים חשובים יותר. נושא נוסף שקיבל תשומת לב מיוחדת הוא "סגנון ההליכה". ניכר כי ישנו מגוון רחב מאד של סגנונות הליכה: הליכה זוגית, הליכה משולבת, הליכה עניינית מכוונת מטרה ועוד. מספר הולכים נצפו כשהם מאזינים בזמן ההליכה למוזיקה שמפיק מכשיר הווקמן האישי שלהם (הצעירים קוראים לזה אם-פי-שלוש). התחקיר לא הצליח לגלות באיזו מוזיקה בדיוק מדובר אך לפי קצב ההליכה ניתן לשער שמדובר בשירים קצביים למדי (הצעירים קוראים לזה מוזיקת טראנס).

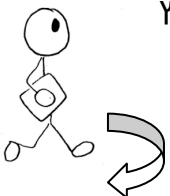
לגבי סגנון הלבוש אין ממצאים מיוחדים. הסגנון הנפוץ ביותר הינו הלבוש הספורטיבי אם כי מספר אנשים הולכים עם ג'ינס ואחד אפילו הלך עם סנדלים! (בכל זאת... קיבוץ...).

בעניין סעיף **הבטיחות** שמחתי לגלות כי בלילה מקובל השימוש במחזירי אור ובמקרה ספציפי גם לבישת אפוד זוהר.

מסלולים (ראה תרשים): המסלול הסטנדרטי - כביש עוקף נגבה דרך המגדל = 1.86 ק"מ.

המסלול הארוך - כולל רפת וגד"ש = 2.15 ק"מ. בעתיד ישנה אופציה למסלול משופר - כולל שכונת ההרחבה.

לכל קילומטר נדרש אדם לכדי 1320 צעדים (נתון בדוק מאת ויקיפדיה!), כך שכדי להקיף את הקיבוץ נדרשים 2455 צעדים. כל זאת מתייחס כמובן לצעד ממוצע של אדם ממוצע, לא חשוב מאיזה מוצא (על פי דארווין - מוצא האדם מן הקוף).

נדמה לי שאי אפשר בלי לנגוע בנושא שקצת פחות נעים לדבר עליו - נושא הסמים והממריצים למיניהם. אני ממליץ לבצע בדיקה מדגמית תקופתית אקראית של ההולכים בקיבוץ, על מנת למנוע כל תופעה של רמאות ומעשים לא ספורטיביים שעשויים כמובן להשפיע על טבלת השיאים. במקרה שייתפס הולך כשהוא נתון תחת השפעת גורם זר - יבוטלו כל השיאים שצבר במהלך השנים. בלי כל קשר לכך, יש כל מיני שמועות לגבי תוצאות שהושגו בדרכים לא כשרות כגון קיצורי דרך ו/או נסיעה בטרמפים ע"י קלנועית מזדמנת. מבחינתי הכול בגדר ספקולציות כל עוד אין הוכחה חד משמעית למעשים אלו.

ע"פ רוב מתבצעת ההליכה נגד כיוון השעון למעט מקרים חריגים של בודדים המתקשים ללכת נגד-נגד כיוון השעון (זאת אומרת עם כיוון השעון). לא ארחיב כאן את דעתי על אנשים אלו שתמיד בוחרים להיות נגד, אבל יש כאלו בכל קיבוץ.

מה הם חוקי ההליכה הקיבוצית? האם מותר ומקובל לעקוף מישהו שהולך בקצב איטי או שמא יהא הדבר כהעלבה והלבנת פניו ברבים? לכאורה ברור לכל כי זו אינה פעילות תחרותית אך אולי דווקא בשל כך מימד התחרות שבה הינו מובהק ומשמעותי. על כן כל עקיפה היא לגיטימית, קל וחומר במקרה שזו נעשתה בכוונה להשפיל את הנעקף.

סיכום ממצאים ומסקנות:

תופעת ההליכה סביב הקיבוץ היא נרחבת ומקיפה כל קבוצת גיל או מגזר. עוד בימי ראשית הקיבוץ היו הולכים סביב החומה של "חומה ומגדל". התופעה התרחבה עם השנים. יש אפילו הסוברים שההליכה סביב הקיבוץ מפיקה חשמל או כיוצא בזה. דבר זה לא הוכח מעולם.

מה היא אם כן מטרת ההולכים? העיקר ללכת? האם מדובר על ספורט בלבד או על הנאה גרידא נטולת מטרה? ואולי בכל זאת יש מטרה שאני לא מבין אותה. לאן הם רוצים להגיע? בשביל מה ללכת אם אתה חוזר בסופו של דבר לאותה נקודה? הנה אני למשל נשארתי באותו מקום בעוד ההולך הקיף את הקיבוץ והגיע שוב בדיוק לאותו מקום בו התחיל את הסיבוב, מקום בו הייתי אני לאורך כל תקופת הסיבוב. האם אסף ההולך בדרכו חוויות שאותן יזכור כל חייו? מסופקני.

אני אומר- מדוע זה כי תלכו? כדור הארץ מסתובב גם ככה. נשאלת השאלה: האם מדובר בהליכה מאורגנת מחושבת או במעשה פרוביזורי ארעי. אין לכך תשובה חד משמעית (אבל העיקר שהצלחתי לשלב את המילה "פרוביזורי" במאמר). אומרים שההליכה משפרת את הזיכרון. זה עשוי להסביר את העובדה שאני לא מצליח להיזכר לאיזה כיוון בדיוק הולך המחקר הזה. אבל מה זה משנה, העיקר ללכת.

לוטם

חבייר קיבוץ, חבייר מזכירות, חבייר חוקר